

Lahden Vapaaseurakunnan

Lähetysasema

2/24

AJANKOHTAISTA
ASIAA
LÄHETYKSESTÄ

HYVÄ LUKIJA,

Luet Lahden Vapaaseurakunnan Lähetysasema lehteä. Tässä Lähetysaseman numerossa on uutisia ja tunnelmia eripuolilta maailmaa erilaisista tilanteista. Tässä lehdessä artikkeleissa on niin ilon kuin surun aiheita, niin innostavia kuin masentaviakin uutisia. Kuitenkin kaiken keskellä on toivo ja luottamus Jumalaan. Toivottavasti nämä artikkelit saavat sinut rukoilemaan ja myös toimimaan niissä asioissa, missä sinä voit olla osa vastausta.

Ari Loponen kirjoittaa kaiken perustasta, siitä että "Se on täytetty". Kaikki perustuu siihen mitä Jumala on jo tehnyt.

Henri Hermunen kirjoittaa uudesta evankelioinnin aika-kaudesta. Nuoret ovat kiinnostuneita uskosta ja nuoret ovat innokkaita kertomaan uskostaan. Tuoreimman nuorisobarometrin mukaan 86 % suomalaisista nuorista ajattelee, että jokaisella on oikeus puhua omasta katsomuksestaan koulussa. Ja siitä myös puhutaan.

Juha Y kertoo kielitieteellisestä työstä ja budeng-kielen käännöstyön haasteista ja tulevaisuuden suunnitelmista.

Libanonin tilanteeseen saamme lisävalaistusta ja näkökulmaa **Georges Houranin** kirjoituksesta hänen matkastaan Libanoniin tapaamaan sukulaisiaan juuri ennen sodan eskaloitumista. Yhdytään rukouksiin Libanonin ja koko Lähi-Idän rauhan puolesta.

Työstä katastrofin keskellä hädänalaisten auttamiseksi kertoo lasten infektiolääkäri **Satu Kekomäki**, joka on juuri palannut komennukselta Punaisen Ristin sairaalasta.

Kansainvälinen Lepralähetys juhlii 150-vuotista taivaltaan lepran voittamiseksi. Työ alkoi pienestä, mutta nopeasti laajeni ympäri maailmaa. Lepralähetys on maailman vanhin ja suurin lepraan keskittynyt järjestö. Lepraan sairastuu edelleen noin 200 000 ihmistä vuodessa. Tavoitteena on kuitenkin tehdä leprasta historiaa runsaassa kymmenessä vuodessa.

Saavuttamattomat kansanryhmät ovat aina olleet Vapaakirkon lähetystyön keskeinen kohde. Suomessakin lasketaan olevan 16 saavuttamatonta kansanryhmää. Näitä ovat ennen kaikkea maahanmuuttajaryhmät, joiden joukossa on vain hyvin vähän kristittyjä. Näiden ryhmien edustajia asuu nykyisin useita Lahdessakin. Seurakuntamme toiminnan piirissä on ihmisiä useista näistä ryhmistä. Rukoillaan erityisesti näiden ryhmien tavoittamisen puolesta ja rukoillaan meidän seurakuntamme työn puolesta, joissa

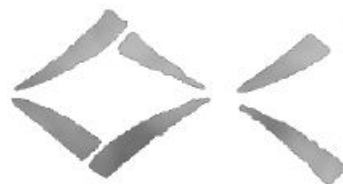
voidaan rakentaa suhteita näihin ihmisiin. Rukoillaan kielikahvilan puolesta, siellä tavataan viikoittain parikymmentä suomen kielen oppijaa.

KLK on tehnyt vuosikymmenten ajan tuloksellista työtä yhdessä paikallisten yhteistyökumppaneiden kanssa lasten koulutuksen tukemiseksi. KLK (Kaikki Lapset Kouluun) on osa Suomen Vapaakirkon lähetystyötä. **Pirjo Knuuttila** kirjoittaa ihmiasuntolan entisistä asukkaista, jotka ovat suorittaneet koulun KLK:n kummien tuella.

Open Doors on järjestänyt Nouse Afrikka -kampanjan. Sillä pyritään saamaan tukea niille noin 16 miljoonalle kristitylle Saharan eteläpuolisessa Afrikassa, jotka ovat joutuneet jättämään kotipaikkansa vainon takia.

Edelleen palautetta lehdestä voi laittaa minulle sähköpostilla jukka.knuuttila@lahenvapis.fi tai mainita siitä tavatessamme.

Jukka Knuuttila

Lahden vapaaseurakunnan Lähetysasema

Vastaava toimittaja: Jukka Knuuttila

Julkaisija: Lahden Vapaaseurakunta

www.lahdenvapaasrk.fi

www.facebook.com/lahdenvapaaseurakunta

Postiosoite: Humpulankatu 15, 15110 Lahti

Sähköposti: toimisto@lahenvapis.fi

PERUSTA - SE ON TÄYTETTY!

Minulla oli hiljattain etuoikeus vierailla Hua Hinissä, Thaimaassa, paikallisessa seurakunnassa. Tämä seurakunta on erityisen rakas sydämelleni, sillä ensimmäisen kerran sain palvella siellä 13 vuotta sitten. Seurakunta oli silloin pieni, mutta sen pastori, Rassamee, oli todellinen unelman kantaja. Hänellä oli palava sydän Jumalan asialle ja usko siihen, että Jumala voi tehdä suuria, vaikka olosuhteet näyttäisivätkin haastavilta.

Palvelumme seurakunnassa oli siunattua, ja kun aikamme siellä päättyi, lähetimme uuden tiimin jatkamaan työtä. Tämäkin tiimi koki samanlaista hedelmää työssään.

Muutama vuosi myöhemmin kuulimme surullisen uutisen: pastori Rassamee oli sairastunut syöpään. Kahden vuoden sairastelun jälkeen hän siirtyi Jeesuksen luokse. Inhimillisesti ajatellen tämä oli vaikea ymmärtää – miksi Jeesus otti hänet juuri nyt, kun seurakunta oli kasvanut ja sen vaikutus ympäröivässä yhteisössä oli niin vahvaa? Thaimaa ei ole kristitty maa, ja teologisia opistoja ei ole tarjolla kuten Suomessa. Buddhalainen kulttuuri on vahva, ja monet kysyivätkin, voisiko seurakunta jatkaa kasvuaan ilman Rassameeta, vai valuisiko kaikki hukkaan?

Kun pääsin perille Hua Hiniin, odotti minua jotain todella upeaa. Jumalan valtakunnassa mikään ei valu hukkaan. Saim-

me viettää todellista ilojuhlaa, jossa mukana olivat lapset, nuoret, perheet, ja musiikki soi eri muodoissaan. Oli kuin keskellä suurta kaaosta ja pimeyttä olisi loistanut kirkas valo.

Tilanne toi mieleeni muiston vuosien takaa, kun olin lomamatkalla Espanjassa lasteni, Aaken ja Veeran, kanssa. Aake oli tuolloin 3-vuotias ja Veera 4-vuotias. Olimme viettäneet päivän ajellen vuorilla, ja saavuimme hotellille myöhään illalla. Oli pimeää, ja Aake ehti poistua autosta ennen meitä. Jäin Veeran kanssa hetkeksi puhdistamaan hiekat pois ennen auton luovuttamista, ja sitten huomasin, ettei Aakea näkynyt missään. Pimeässä, liikenteen keskellä, pelko valtasi minut – kaikki mahdolliset kauhukuvat kävivät mielessäni. Lähdin etsimään Aakea, huusin hänen nimeään, mutta ei vastausta. Lopulta menin sisälle hotelliin, ja sieltä hän löytyi – Aake oli piiloutunut biljardi-pöydän alle.

Tilanne muistutti minua siitä, ettei lapsen pelastus ole riippuvainen siitä, kuinka hyvin hän osaa itse etsiä turvaa. Aake ei edes ymmärtänyt olevansa eksyksissä. Perusta on isän rakkaudessa ja motivaatiosta löytää lapsensa. Raamattu sanoo 1. Johanneksen kirjeessä 4:10: "Siinä on rakkaus – ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa sovituksesi meidän synneistämme."

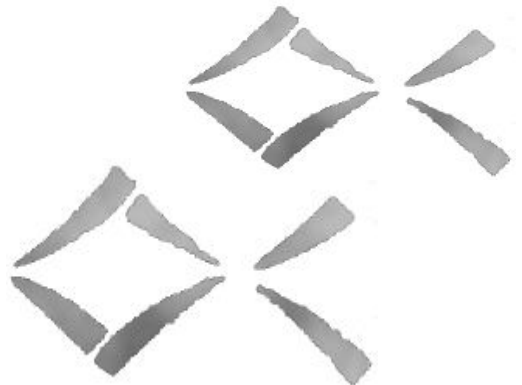
Näin myös ilojuhla Hua Hinissä perustuu tälle samalle perustalle. Isä on etsinyt meitä lähettämällä Poikansa ja antamalla meille Pyhän Hengen. Työ kantaa hedelmää, ei siksi, että me olisimme erityisen kyvykkäitä, vaan siksi, että Isä tietää kaiken, on läsnä kaikkialla, ja toimii rakkaudesta meitä kohtaan.

Jumalan valtakunnan sato ei ole kiinni meidän ponnistuksistamme, buddhalaisesta kulttuurista tai teologisten opistojen määrästä, vaan yksin Jumalan kokonaisvaltaisesta suunnitelmasta, Jeesuksen täytetystä työstä ja Pyhän Hengen läsnäolosta kanssamme.

Tälle samalle perustalle saamme rakentaa täällä Lahdessa - se on täytetty!

Ystävällisesti,

Ari Loponen

PALVELEMASSA APUA TARVITSEVIA KATASTROFIN KESKELLÄ

Olen helsinkiläinen lasten infektiolääkäri, ja olen viime vuosina tehnyt humanitaarisia avustuskomennuksia ulkomailla luonnonkatastrofeissa ja pääsääntöisesti ihmisten aikaansaamissa katastrofeissa Punaisen Ristin kautta.

Punainen Risti on maailman suurin humanitaarinen järjestö, jonka työtä ohjaavat Punaisen Ristin seitsemän periaatetta, jotka ovat toiminnan päämääränä oleva inhimillisen kärsimyksen lievittäminen, puolueettomuus, neutraalius, itsenäisyys, liikkeen yhtenäisyys ja universaalius sekä toiminnan

taloudellisen hyödyn tavoittelemattomuus.

Viimeisin mieleenpainuva komennukseni palestiinalaisalueelle Gazaan päättyi syyskuun alkupäivinä. Lähi-idän siviilien tilanne oli painanut mieltäni lokakuusta 2023 edellisestä komennuksestani alkaen, kun samalla laivakomennuksella tapasin ihmisiä, joiden läheiset asuivat palestiinalaisalueella. Yhteinen komennus hätää kärsivien auttamisessa tuo erityisellä tavalla ihmisiä toisilleen läheisiksi. Vaikka koko ajan oli tiedossa, että Gazassa on meneillään

aktiivinen aseellinen konflikti ja että työtä siellä tehdään täysin suojattomana teltassa, en epäröinyt vastata myöntävästi kutsuun työskennellä siellä lastenlääkärinä Punaisen Ristin komitean kenttäsairaalassa. Koen, että lasten hoitaminen on työtäni, ja työn puitteet voivat vaihdella. Meillä on velvollisuus auttaa kärsiviä – kukin auttaa kykyjensä mukaan ja kaikkien panosta tarvitaan.

Konfliktialueilla kenttäsairaaloiden tärkein tehtävä on hoitaa konfliktissa haavoittuneita

Usein hoito vaatii toistuvia leikkauksia ja pitkiä hoitoja ja kuntoutusta osastolla. Lisäksi kenttäsairaala korvaa konfliktin tuhoamia muita terveystalouksia, ja sairaalassa hoidettiin hyvin monenlaisia potilaat terveyskeskustasoisista kävelävistä potilaista raskaana oleviin ja synnyttäviin naisiin ja tavanomaisista tulehdustaudista kärsivistä aikuisista apua tarvitseviin vastasyntyneisiin.

Kaikki potilaat olivat joutuneet jättämään kotinsa ja kaiken omaisuutensa. Useimmat olivat joutuneet muuttamaan lukuisia kertoja ja käytännössä kaikkien tämänhetkinen asuminen ovat hiekka-aavikolle pystytetty pressuteltta, joka ei tarjoa käytännössä mitään suojaa. Levottomuudet sairaalan ympäristössä olivat päivittäisiä, ja vaikka iskut eivät kohdistuneet suoraan meihin, jouduimme useita kertoja kesken työpäivän tai suoraan

yöunilta vetäytymään alaker-
taan suojaan.

Työ oli monipuolista. Sairaalas-
sa kävi paljon lapsia, jotka
pääsääntöisesti kärsivät sur-
keiden asumisolujen aiheutta-
mista ihoinfektioista, hengitys-
tieinfektioista tai muista tarttu-
vista taudeista (esimerkiksi A-
hepatiitista, aivokalvon-
tulehduksesta ja suolisto-
infektioista). Lisäksi sairaalas-
sa oli jatkuvasti hoidossa
konfliktissa vammautuneita
lapsia. Osalla lapsista oli
tuoreiden vammojen lisäksi
vanhempia, jo osin parantuneita
vammoja. Sairaalassa syntyi
myös päivittäin vauvoja, ja
vastasyntyneet äiteineen lähti-
vät hyvin nopeasti synnytyksen
jälkeen kotitelttaan- vasta-
syntyneet usein puettuina jo
valmiiksi silminnähden likaisiin

vaatteisiin, koska vettä ja pesu-
aineita ei ole saatavilla.

Työ oli antoisaa ja merkityksellistä

Näkemäni teki minut hyvin
surulliseksi. Kudoin vapaa-
ajalla vastasyntyneille pieniä
myssyjä, ja jokaisen myssyn
saajan kohdalla mielessä kävi
tahtomattani ajatus, mahtaako
tämä lapsi olla vielä elossa
säiden syksyllä kylmentyessä.

Sairaalassa hoidetut vammat
olivat pääasiassa vartalon
alueen vammoja ja raaja-
vammoja, ja vaikka ne eivät
alkuvaiheen jälkeen suora-
naisesti uhkaa henkeä, ne
muuttavat täysin ihmisen
elämän. Hoidossa oli lukuisia
useita raajoja menettäneitä
potilaita, ja ilman raajaprotee-
seja näiden ihmisten kohtaloksi

jää kotiutus hiekkakentällä
sijaitsevaan "kotitelttaan"
pyörätuolin tai kävelytelineen
kanssa, ja elämä täysin toisten
yhteisön asukkaiden avun
varassa.

Jos katselee asioita avoimin
silmin, oppii ulkomaan komen-
nuksilla paljon itsestään ja
maailmasta, jossa elämme.
Kunnioitus paikallisia kollegoita
ja muita palestiinalaisalueen
auttajia kohtaan, jotka jakavat
potilaiden kanssa saman-
kaltaiset surkeat ja turvattomat
elinolot ja jotka silti tulevat joka
päivä töihin auttaakseen toisia,
on suurta. Samalla huoli näiden
lämminsydämisten ihmisten
turvallisuudesta jäi painamaan
mieltä.

Satu Kekomäki

*Kirjoittaja on helsinkiläinen
lasten infektiolääkäri. Hän on
tehnyt useita humanitaarisia
avustuskomennuksia eri
puolilla maailmaa Punaisen
Ristin kautta. Hän on KLK:n
toimikunnan jäsen.*

BUDENG-TYÖN LÄHIMENNEISYYTTÄ JA -TULEVAISUUTTA

Viime keväänä mainitsin Lähetysaseman jutussani, että kevät-kesällä minulla oli tulossa useampi kielitieteellinen työpaja tai konferenssi. Näissä merkeissä vierailinkin huhtikuun lopussa työpajassa Tübingenissä Saksassa, toukuuussa Kielitieteen päivillä Jyväskylässä ja elokuussa Euroopan kielitieteellisen yhdistyksen konferenssissa Helsingissä. Olen kiitollinen kaikista näistä tapahtumista, joissa esitelmäni menivät mielestäni hyvin ja sain luotua uusia kontakteja ja virkistettyä vanhoja. Ohessa on linkki Kielitieteen päivillä pitämäni suomen kieltä koskevan esitelmän dioihin. Aihe on sellainen, josta tulini tietoiseksi tutkiessani budengin kieltä.

https://drive.google.com/file/d/1b f N L F U Z a A 7 K 2 - b C 5 c G r G O R I _ D z S n g 1 D 8 / view?usp=sharing

Heinä-elokuun vaihteessa teimme koko perheenä kahden viikon matkan Aasiaan budengin sukukielten kääntäjien konferenssiin ja työpajaan, jonne saapui myös budengin kielen käännöstiimimme. Mari vanhimpien lapsiemme Siirin (19 v.) ja Saran (17 v.) kanssa oli

vastuussa lastenhoidon järjestämisestä osallistujien perheille. Minä taas osallistuin kaikkien yhteisiin sessioihin ja sitä seuraavaan kullekin kielelle erilliseen konsulttitarkastus-sessioon. Meidän tiimillämme tarkastuksen kohteena oli Galatalaiskirje.

Konferenssin esitelmissä käsiteltiin muun muassa tekoälyn käyttömahdollisuuksia käännöstyössä. Jos jossain projektissa Uusi testamentti on valmis, tuota valmista tekstiä voi käyttää apuna siinä, että Vanhasta testamentista tuotetaan tekoälyn avulla raakakäännös, joka on toivottavasti riittävän hyvä työstettäväksi. Kohdekielisen Uuden testamentin (pätjän) lisäksi tekoäly tarvitsee prosessiin jonkun muun kielen sellaisen Vanhan testamentin käännöksen, joka on käännösperiaatteiltaan lähellä haluttua. Eräs osallistujista ehti jo kokoontumisemme aikana antaa tekoälylle mahdollisuuden luonnostella raakakäännös oman projektinsa kielestä ja hän vaikutti tyytyväiseltä tulokseen. Minusta tuntui, että kääntäjältämme Karmalta englanniksi pidetty esitelmä tekoälyn (eng. AI, artificial intelligence) mahdollisuuksista taisi mennä hieman yli hilseen. Puheen jälkeen hän kyseli, luultavasti vain puoliksi huumorilla, että mikä se AI on. Tarkoittaako se "keinosiemenystä" (eng. artificial insemination)?

Käännöstyömme ja minun henkilökohtaiseen lähitulevaisuuteeni eniten vaikuttava

tapahtuma Aasian matkalla oli se hetki, kun koordinaattorimme Phubzam laittoi eteeni paperilapun, johon oli kirjoitettu suunnitelma jäljellä olevien konsulttitarkastustemme aikataulusta. Suunnitelma kattaa noin puoli-toista vuotta, jonka päätteeksi helmikuussa 2026 on määrä tarkastaa viimeisenä UT:n kirjana Ilmestyskirja.

Kokonaisuudessaan suunnitelma näyttää seuraavalta:

Lokakuu 2024:

1. *Korinttilaiskirje*

Joulukuu 2024:

Kolossalaiskirje

Helmikuu 2025:

2. *Korinttilaiskirje*

Toukokuu 2025:

1. ja 2. *Pietarin kirje*

Heinäkuu 2025:

Heprealaiskirje

Syyskuu 2025:

Tiitus ja Juuda

Helmikuu 2026:

Ilmestyskirja

Yllä kuvattu aikataulu tarkoittaa minulle paljon tarkkaa työtä. Ennen konsulttitarkastusta minun on tarkasti prosessoitava kunkin kirjeen jokainen jae ja tehtävä parannusehdotuksia. Sitten saatuaamme tekstin valmiiksi tarkastusta varten minun on vielä tehtävä englanninkielinen tarkka takaisinkäännös budenginkielisestä tekstistä. Kustakin Raamatun osiosta nämä työt on saatava valmiiksi viimeistään noin kaksi viikkoa ennen tarkastusta, jotta konsultilla on aikaa tutustua työhömmme. Tässä riittää roimasti työtä tuleviksi kuukausiksi.

Seuraava matka Aasiaan on 19.10-2.11., jolloin alamme purkaa tarkastussumaa 1. Korinttilaiskirjeellä. Matkalla on myös toinen erityispiirre. Minua on pyydetty pitämään osavaltion pääkaupungin collegessa 28.10. kaksi puolentoista tunnin luentoa kirjoittamastani budengin kielioipista budengiksi noin 50 budengin kielen opiskelijalle. Tätä luennoitisesiota ja siihen valmistautumista saa muistaa rukouksin. Pyydän myös rukousta, jotta voisimme pysyä käännöstyössä aikataulussa säilyttäen kuitenkin laadun hyvänä. Tänä syksynä minulla on lisäksi opetettavana Suomen teologisella opistolla elokuukuussa kurssi nimeltä *Missio Dei ja länsimainen konteksti*. Tuohonkin rupea-

maan saa pyytää siunausta sekä opettajalle että oppilaille.

Aasian matkallamme konferenssiväessä oli liikkeellä niin koronaa kuin vatsatautiakin. Jumalan armosta meidän tiimimme pysyi niin terveenä, että pystyimme suorittamaan tarkastuksen ilman ongelmia. Matkan jälkeen kääntäjämme Karma kuitenkin sairastui niin pahasti, että joutui muutaman päivän oksentelun ja ripulin jälkeen sairaalaan. Hän on ilmeisesti siellä vielä, kun kirjoitan tätä (2.9.). Projektimme koordinaattori Phubzam oli ollut Karmaan yhteydessä ennen hänen sairaalaan joutumistaan. Silloin Karma vaikutti aika masentuneelta ja oli kuulemma

jopa alkanut epäillä, että onko hän tehnyt virheen ryhtyessään käännöstyöhön. Rukoillaan Karmalle itseltään Herralta tulevaa rohkaisua. Rukouksessa voi käyttää apuna seuraavaa raamatunkohtaa: "Hän rohkaisee meitä kaikissa ahdingoissamme, niin että me häneltä saamamme lohdutuksen voimalla jaksamme lohduttaa muita ahdingossa olevia" (2. Kor. 1:4).

Juha Y

Pysäytä väkivalta, käynnistä toipuminen

Saharan eteläpuolisen Afrikan kristityt kokevat ennennäkemättömän laajaa väkivaltaista vainoa. Afrikan kristilliset johtajat kutsuvat sinua nyt seisomaan heidän rinnallaan.

Maailmanlaajuisen Nouse Afrikka -kampanjan kautta kristityt ympäri maailmaa voivat olla vainottujen kristittyjen tukena. Pyrimme tarjoamaan hengellistä, henkistä ja fyysistä tukea neljälle miljoonalle kristitylle vuoteen 2027 mennessä.

Haluamme nähdä lannistumattoman, pystyvän ja vaikutusvaltaisen Saharan eteläpuolisen kristillisen kirkon ohjaamassa ja rohkaisemassa muita.

Tukesi on erityisen tärkeää tänä vuonna, kun 16 miljoonaa kristittyä on joutunut kodittomiksi väkivaltaisen vainon takia.

Voit auttaa pysäyttämään väkivallan ja käynnistämään toipumisen.

Tutustu Nouse Afrikka -kampanjaan Open Doorsin sivuilla https://opendoors.fi/nouseafrikka/?goal=0_d14564c10c-5002508fc3-552089295&mc_cid=5002508fc3&mc_eid=2fd03c7e88#videot

Open Doors

KUMMIEN ANTAMA KOULUTUSTUKI AVAA OVET HYVÄÄN TULEVAISUUTEEN

Suomen Vapaakirkon hallintokoordinaattori Heidi Jarva välitti minulle viestin liittyen Kaikki Lapset Kouluun, KLK:n toimintaan. Viesti toi minulle ilon kyynleet ja iski syvälle sydämeeni tuoden jälleen tietoisuuden siitä, kuinka Jumala on johdattanut Vapaakirkon lähetystyössä ja kummilapsitoiminnassa. Viesti tuli Nepalista koululaisasuntolan isältä Guru Lhomilta, joka kertoi koulutustuen vaikuttavuudesta.

Lhomi-kansan haasteet

Nepalissa, jossa hindulaisuus on valtauskonto ja Lhomit ovat lähtökohtaisesti buddhalaisia, Lhomi kristityt kohtaavat monia vaikeuksia ja vainoakin. Parikymmentä vuotta sitten olin Kathmandussa mukana keskusteluissa, joissa Lhomi kristittyjen johtajat vetosivat KLK:hon ajatuksella, että orpolasten tai hyvin köyhien lasten lisäksi tukisimme myös Lhomi-lapsia, joilla on vanhemmat ja hyvä koulumenestys mutta ei mahdollisuuksia edetä opin-

noissa, jos jatkavat syrjäisissä vaatimattomissa kyläkouluissa. Lhomi srk-johtajat ajattelivat, että osan Lhomi-lapsista olisi tärkeää päästä pääkaupungissa oleviin perempiin kouluihin. Tähän tarvittiin kummien antamaa koulutukea ja turvallinen koululaisasuntola. Tuohon asti KLK oli tukenut vain orpoja tai köyhistä köyhimpiä lapsia.

Tuon noin kaksikymmentä vuotta sitten käydyn keskustelun aikana Lhomi-kristityissä ei ollut yhtään korkeasti koulutet-

tua. Nämä srk-johtajat kuitenkin näkivät koulutuksen olevan avain ulos epäoikeudenmukaisuudesta ja kristittyjen sorrosta. Joukko suomalaisia kummeja ryhtyivät tukemaan pieniä Lhomi-koululaisia, jotka muuttivat pois vanhempiensa luota, syrjäisistä kotikylästään suureen pääkaupunkiin. Koululaiset tarvitsivat koulumaksujen lisäksi täyden huolenpidon ja kasvatuksen kodinomaisessa koululaisasuntolassa.

Aikuistuneet kummilapset tänään

Viestissä, jonka nyt saimme, Guru Lhomi kirjoitti koululais-asuntolan 22v. historiasta. Viestin mukana oli taulukko, jossa oli 28 asuntolasta jo pois muuttaneen aikuistuneen kummilapsen tämänhetkinen tilanne; opiskelupaikka tai työ / vastuu seurakunnassa / perhe-tilanne. Osa on jo perheellisiä, lähes kaikilla jokin vastuutehtävä seurakunnassa. Listassa löytyi Nepalissa työskenteleviä mm. hotelli- ravintolasekä matkailualalla, sosiaalityössä, on lääkäri ja hammaslääkäri, sairaanhoitaja, talouspäällikkö. Kuusi heistä työskentelee kristillisessä työssä Nepalissa. Eräs on kiinteistövälittäjä Uudessa Seelannissa ja toinen USA:ssa elokuva-alalla työskentelevä.

Kummien tuki kantaa hedelmää

Kun kaksikymmentävuotta sitten Lhomi-kristityissä ei ollut yhtään korkeasti koulutettua henkilöä ja he kokivat suuria vaikeuksia tulla hyväksytyksi

yhteiskunnassa. Nämä aikuistuneet kummilapset ovat löytäneet oman paikkansa yhteiskunnassa ja ovat mukana rakentamassa myös kristillistä seurakuntaa. He ovat rakentamassa oikeudenmukaisempaa yhteiskuntaa. Kummien antama tuki on ollut voimaannuttamassa Lhomi-kansaa.

Nepalissa, Kathmandussa olevassa koululaisasuntolassa on siis edelleenkin KLK:n tukemia Lhomi-kansaan kuuluvia lapsia. Uusia kummeja tarvitaan edelleenkin tukemaan sekä asuntolassa olevia lapsia että nykyään enenemässä määrin lapsia, jotka asuvat vuoristokylissä. Myös vuoristokylien koulut ovat kehittyneet 2000 luvulla, joten tarve lähettää pieniä lapsia pääkaupunkiin kouluun ei ole enää sama kuin se oli aikaisemmin. Lhomin kieltä puhuvat lapset voivat päästä nykyisin kotikylänsään myös äidinkieliseen esi-kouluun, mikä antaa hyvän alun koulupolulle. Opiskelupaikat ovat kuitenkin kaupungeissa, jolloin tarvitaan kristittyjen ylläpitämiä asuntoloita opiskelijoille.

Yhteistyö Suomen Vapaakirkon ja Lhomien välillä alkoi jo 1970-luvulla, kun Marja ja Olavi Vesalainen tekivät raamatunkäännös- ja lukutaitotyötä Lhomien parissa. Tämän työn seurauksena syntyi kristillinen srk. Lhomi-kansan pariin. On hienoa nähdä miten lähetystyön eri muodot tukevat toisiaan.

Olemalla kummi voit antaa tulevaisuuden yhdelle lapselle mutta olet mukana myös yhteiskunnan muutoksessa ja kristillisen srk:n kasvussa.

Pirjo Knuuttila

KLK:n toimikunnan puheenjohtaja
Lisätietoa:
www.svkmissio.fi
kummilapset.svk.fi

Kaikki lapset kouluun

LIBANONIN KRISTITYT VÄHEMMISTÖT BRUTAALIN HIZBOLLAHIN JA ISRAELIN SODAN KESKELLE PYYTÄVÄT RAUHAA:

TÄMÄ EI OLE MEIDÄN SOTAMME

Tilanne Libanonissa on kauhea. Libanonin kristittyjen johtajat ovat todenneet, että tällä kertaa tilanne on toinen kuin aiemmin. Tämänkertainen sota tulee muuttamaan Libanonia arvaamattomalla tavalla. Libanonin asukkaat kristityt mukaan lukien elävät jatkuvassa pelossa siitä, mitä tulee tapahtumaan lähipäivinä ja viikkoina. Ainoa kysymys, mikä mielessä liikkuu, on: Milloin tämä sota loppuu?

Valtava määrä ihmisiä on siirtynyt etelästä pääkaupunkiin ja Pohjois-Libanoniin. Libanonin vuoret ovat vuosisatojen ajan tarjonneet turvapaikkaa vainoa pakeneville. Tänään ei ole parempaa paikkaa paeta sotaa kuin Libanonin vuorille ja muihin osaan Beirutia ja pohjoista Libanonia. Näitä alueita pidetään sotatoimialueen ulkopuolella olevina. Kymmenet tuhannet kristityt on pakotettu pakenemaan etelästä Israelin rajalta. Monet perheet kuitenkin jäävät koteihinsa ja kieltäytyvät pakene-
masta. Erityisesti vanhemmat miehet ja naiset, jotka jatkavat kodin lähellä olevassa kirkossa Jumalan palvelemista.

He rukoilevat Jumalan apua voittaakseen vaikeutensa ja pelkonsa. Pommit putoavat joskus avoimille alueille lähelle kirkkorakennuksia Deir Mimasin kylässä. Kylä on tunnettu vanhoista kirkkoistaan ja oliivilehdoistaan. Monet ihmiset Deir Mar Meman seurakunnassa jatkavat sunnuntaisin jumalanpalveluksissa käyntiä. Sen 600 vuotta vanha bysanttilainen luostari on aivan Israelin rajalla. Se on korjattu moneen kertaan, viimeksi Qatarin valtion tuella.

Lopettakaa sota; se ei ole meidän

Libanonin kristityt eivät halua olla millään tavalla osallisina Hizbollahin ja Israelin välisessä sodassa. He ovat varoittaneet siitä, että Hizbollah voi provosoida konfliktin Israelin kanssa kysymättä muilta ihmisryhmiltä mitään. Suurin osa libanonilaisista poliitikoista, julkisuuden henkilöistä tai tavallisista ihmisistä sanoo, että sekä Israelin ja Hizbollahin täytyy noudattaa päätöstä numero 1701, eli palata aikaisempaan tulitaukosopimukseen.

On tärkeää muistaa myös se, että Libanonilla ei ole ollut presidenttiä lokakuun 2022 jälkeen. Presidentti on yksi tärkeimmistä poliittisista tekijöistä Libanonissa. Miksi näin? Yksinkertaisesti siksi että Hizbollahin ja muiden ryhmittymien välillä ei ole ollut yhteisymmärrystä kristityn presidentin henkilöstä. (Kääntäjän lisäys: Libanonin tasavallan vakiintuneen käytännön mukaan valta on jaettu kristittyjen ja šiia- ja sunnimuslimien kesken:

presidentin pitää olla maroniittikristitty, pääministerin sunnimuslimi, parlamentin puhemiehen šiiamuslimi ja apulaispuhemiehen ortodoksi.) Merkittävä uutisankkuri, media

Bassam Abou Zeid

kouluttaja **Bassam Abou Zeid**, joka työskentelee libanonilaiselle LBCI tv-kanavalle, sanoo tähän liittyen: Inhimillinen solidaarisuus libanonilaisten kesken on kaunista, mutta vielä kauniimpaa on kansallinen solidaarisuus ja yhteistyö. Tämä tarkoittaa, ettei mikään puolue monopolisoi päätöksiä maassa ja, että kaikki libanonilaiset osallistuvat päätöksentekoon ja pyritään ajamaan Libanonin ja sen kansan etuja. Hän kehottaa tekemään merkittävän päätöksen lopettaa sota ja valita tasavallalle presidentti. Uskon että huomattava enemmistö libanonilaisista haluaa nämä kaksi päätöstä tehtäväksi, jotta saataisiin maa pois siitä maanpäällisestä helvetistä missä se nyt on.

Viimeisenä toivona säilyy usko ja luottamus Jumalan suojelukseseen

Suunnittelin matkaani viikoksi Beirutin toiveikkaana ja innostuneena osoittaakseni solidaarisuutta ja tukea sukulaisilleni ja tutuilleni siellä ja aloin kertoa siitä perheelleni ja lähipiirille. Sain paljon tukea esirukouksia rakkaalta vaimoltani Noomilta ja monilta ystäväiltäni. Jotkut varoitelivat: Älä mene, se näyttää todella varalliselta. Olin kuitenkin onnekas, kun sain tavata sisaruksiani ja läheisiä ystäviäni. Oli liikuttavaa, miten lämpimästi ja rakkaudella perheeni ja ystäväni toivottivat minut tervetulleeksi huolimatta heidän kokemistaan haasteista ja peloista. Samalla oli sydäntä särkevää, katso niitä isoja asioita, joita tapahtui kotimaassani.

Toinen päiväni Libanonissa oli kaunis päivä, sininen taivas ja kuuma ilma. Monet lapset vanhempineen menivät rannalle. Ihmiset olivat pysähtyneet tienvarsien leipomoihin ostaak-

seen "mankoushea" tai "kanafehia" brunssille. Tilanne oli rauhallinen ja normaali. Minä olin autossa veljeni Elien ja hänen perheensä kanssa. Yhtäkkiä kuulin voimakkaan räjähdysten tai pamauksen. Ukkosen kaltainen jyrynä kaikui useampaan kertaan läpi Libanonin pääkaupungin. Lopulta selvisi, että sen aiheutti israelilaiset lentokoneet rikkoessaan äänivallin. Ihmiset huusivat "Se on vain lentokoneista, pysykää rauhallisina."

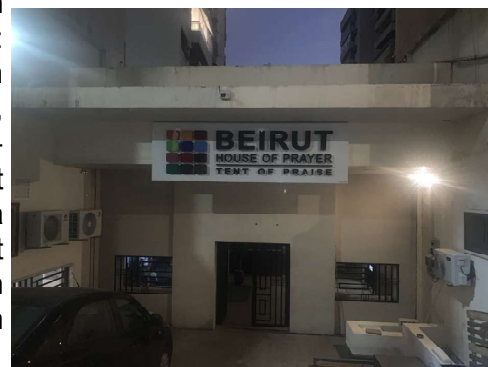
Lyhyt matkani sodan repimään Libanoniin antoi minun nähdä minkälaisia isoja haasteita libanonilaiset kohtaavat. Kuitenkin joka kerta päädyn samaan lopputulokseen: Libanonilaiset ovat sodan aikana luovia ja kestäviä, monin tavoin yli ymmärryksen. Olin hämmästynyt siitä, kuinka useissa tilanteissa ihmiset olivat valmiita tarjoamaan apuaan ja osoittamaan solidaarisuutta.

Lyhyen yön yöunen jälkeen juuri ennen matkani loppua lähdin muutaman ystäväni kanssa Batrounin rannikkokaupunkiin Libanonin pohjoisosassa, lähellä muinaista Byblosin tai Jbeilin kaupunkia. Sotapuheet jäivät sivuun, kaupungin maisemat olivat ihastuttavat: muinaisia rakennuksia, historiallisia kirkkoja kauniita katuja. Kävelimme läpi pienten kujien. Oli todella hienoa uida meressä ja nauttia rannasta.

Oli kaunis ilta Beirutissa. Taivas oli pilvetön, oli kuuma ilma ja kuu paistoi. Menin kahden veljeni Michaelin ja Elien kanssa syömään ravintolaan. Juhlimme veljeyttämme ja elämän kestävä ystävyystämme. Palatessamme autolle halusimme toisiamme emmekä halunneet päästää irti. Vierailuni heidän luokseen oli sodan aikana arvokas. Ainakin muutaman päivän ajan pystyin pakenemaan alkavan sodan todellisuutta ja alkaa unelmoida ja rukoilla sydämeistäni rauhaa Libanoniin, rauhaa Lähi-Itään. Rukoilla innostavaa tulevaisuutta kansalleni, sisaruksilleni ja heidän lapsilleen. Rukoilen rauhaa Libanoniin ja sen naapurivaltioille.

Georges Hourani

*Suomalais-libanonilainen
Georges vieraili Libanonissa
juuri ennen nykyistä Hamasin
ja Israelin sodan
eskaloitumista.*

KANSAINVÄLINEN LEPRALÄHETYS 150 VUOTTA

Irlantilainen Wellesley C. Bailey tutustui Intiassa ollessaan lepran aiheuttamaan kärsimykseen. Hän oli 23-vuotiaana menossa Intian luoteisosiin liittyäkseen paikalliseen poliisiin. Matkalla hän tapasi amerikkalaisen lähetystyöntekijän, joka vei hänet tutustumaan pieneen lepra-parantolaan joulukuussa 1869. Lepra sairastavien näkeminen oli järkyttävä kokemus. Se sai hänet löytämään elämänsä tarkoituksen.

Hän kirjoitti siitä myöhemmin: "Minä melkein vapisin ja kuitenkin se oli samalla kiehtovaa. Tunsin, että jos tässä maailmassa on Kristuksen kaltaista työtä niin se on mennä näiden kärsivien pariin ja tuoda heille evankeliumin lohdutusta."

Palattuaan Irlantiin vaimonsa terveydentilan takia hän yhdessä vaimon kolmen ystävättären kanssa alkoi kerätä rahaa lepra-potilaiden hoitoa varten. He asettivat tavoitteen matalalle, mutta jo ensimmäisen vuoden aikana he keräsivät rahaa lähes 20 kertaa enemmän. Tästä alkoi Lepralähetyn toiminta vuonna 1874, vuotta myöhemmin kuin norjalainen lääkäri G. Armauer Hansen oli löytänyt lepra aiheuttavan bakteerin.

Työ kasvoi nopeasti. Vuonna 1917 Lepralähetyksellä oli 87 hanketta kahdessatoista maassa ja tukea tuli kahdeksasta maasta. Vuonna 1974 Lepralähetyksellä oli 30 sairaalaa ympäri maailmaa. Yksin Intiassa sen sairaaloissa hoidettiin 10 000 potilasta vuodessa ja klinikoilla kävi 124 000 potilasta.

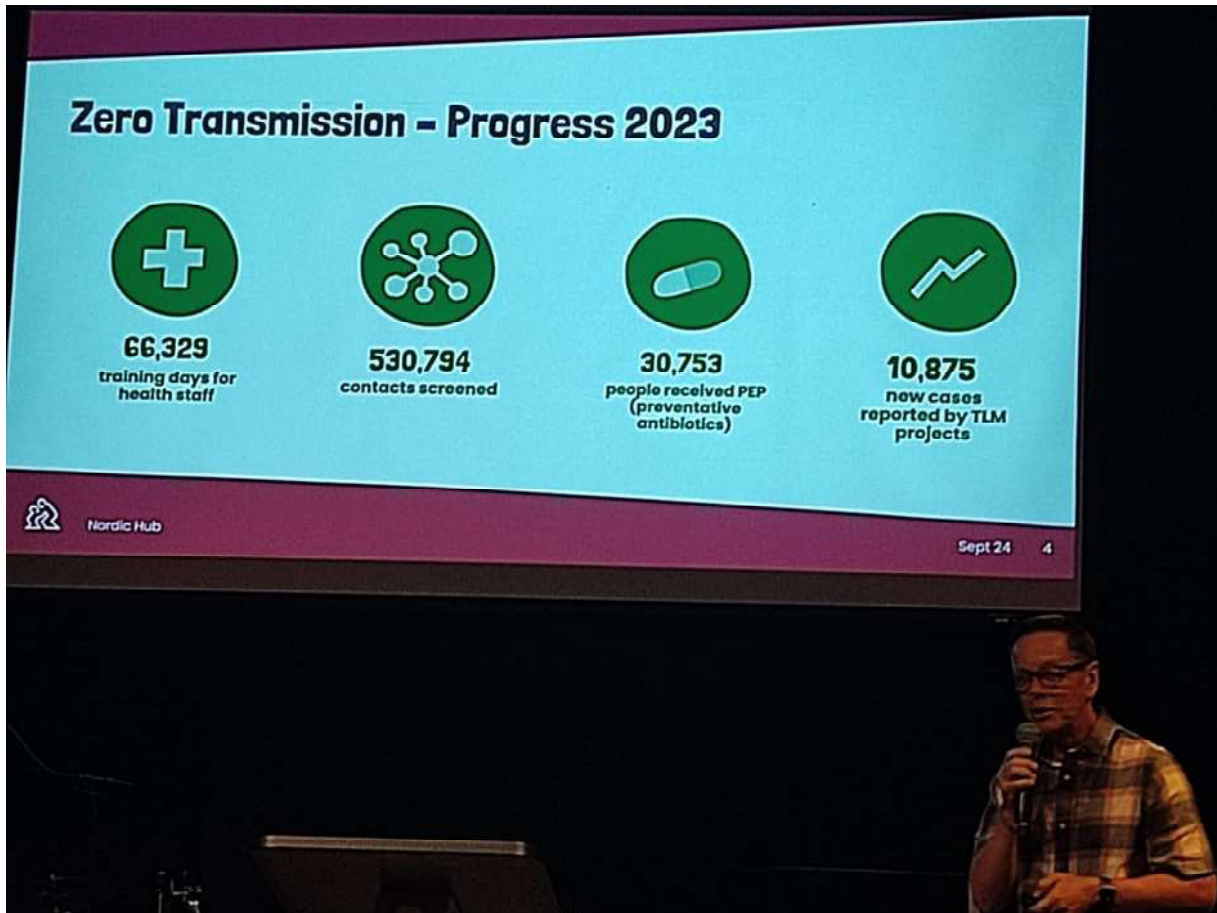
Nykyisin kansainvälisellä Lepralähetyksellä on jäseniä 27 maassa. Osa näistä jäsenjärjestöistä on tukea kerääviä kansallisia Lepralähetysiä, kuten Suomen Lepralähetys. Osa on toimintaa toteuttavia kansallisia järjestöjä. Työntekijöitä on maailmanlaajuisesti 1900. Nykyisin Lepralähetyn sairaaloita on 16 ja tutkimuskeskuksia kolme. Yhteisöprojekteja on 180.

Kansainvälinen Lepralähetys on kristillinen järjestö, joka on maailman vanhin ja suurin lepraan fokuksitunut järjestö. Lepra on bakteerin aiheuttama sairaus. Vanhimmat merkit historiassa, sekä kirjalliset että arkeologiset, ajoittuvat noin 4000 vuoden taakse. Leprabakteeri tuhoaa erityisesti ääreishervoja ja

aiheuttaa näkyviä vammoja, ja sen takia se on johtanut sosiaaliseen syrjintään tuhansien vuosien ajan. Lepra sairastavaa on pidetty paitsi sairaana myös saastaisena. Lepraan on nykyisin tehokas hoito, mutta se ei korjaa tuhoutuneita hermoja tai muita kudoksia. Lepra esiintyy vielä 120 maassa ja vuosittain todetaan yli 200 000 uutta tapausta.

Kansainvälisen Lepralähetyn tavoitteena on yhdessä muiden lepran parissa toimivien järjestöjen ja Maailman Terveysjärjestön (WHO) kanssa saavuttaa maailma ilman lepra. Vuodelle 2035 tavoitteeksi on asetettu: Ei enää uusia lepra-tartuntoja, ei enää uusia lepran aiheuttamia vammautumisia, ei enää leprasta johtuvaa syrjintää.

Kansainvälisen Lepralähetyksen johtaja Brent Morgan kertoo Lepralähetyksen saavutuksista vuoden 2023 aikana.

Suomen Lepralähetys tukee lepralähetyksen hankkeita Kongon Demokraattisessa Tasavallassa. Voimme olla yhdessä mukana saavuttamassa maailmaa ilman lepraa. Ensimmäistä kertaa meillä on todelliset mahdollisuudet lopettaa lepran aiheuttamat kärsimykset ja voittaa lepra maailmasta. Tavoite hämmöttää jo. Työtä voi tukea Suomen Lepralähetyksen kautta tänä Kansainvälisen Lepralähetyksen juhlavuotena.

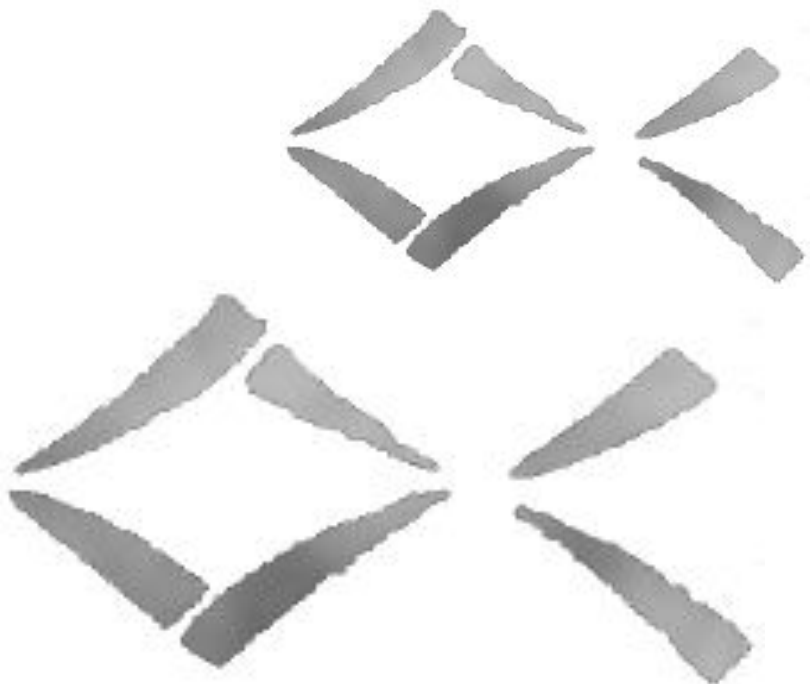
Lisää tietoa leprasta ja sen hoidosta ja Lepralähetyksen työstä löytyy:

www.lepralahetyks.fi

ja englanniksi:

www.leprosymission.org.

Jukka Knuuttila

SAAVUTTAMATTOMAT KANSANRYHMÄT SUOMESSA

Joshua projektin mukaan Suomessa on 60 kansanryhmää. Niistä 16 on saavuttamattomia kansanryhmiä. Saavuttamattomaksi kansanryhmäksi katsotaan Joosua projektin määritelmän mukaan ihmisryhmä, jossa on kristittyjä alle 5 prosenttia ja alle 2 prosenttia evankelikaalisia kristittyjä.

Valitettavasti Joosua projektin tiedot ovat muutaman vuoden takaa ja siinä useimpien ryhmien koko on selvästi pienempi kuin tuoreempien tilastojen. Kristittyjen osuudessa tuskin on kuitenkaan tapahtunut merkittävää muutosta.

Alla olevassa taulukossa näkyy nämä 16 saavuttamatonta kansanryhmää. Lukumäärä on tilastokeskuksen tiedoista äidin kielen mukaan vuoden 2023 lopussa. Sen jälkeen on vielä tieto siitä, kuinka monta heitä asui Lahdessa samana ajan-kohtana.

Kansanryhmä	2023 lopussa Suomessa /	Lahdessa
Bosnialaiset	2500	14
Juutalaiset	1300	?
Somalit	25700	59
Bengalia puhuvat Etelä-Aasialaiset	8900	77
Tadzikit	300	0
Tataarit	900	0
Turkkilaiset	13400	291
Irakin arabit	29300	
Arabiankielisiä Lahdessa yhteensä		1282
Marokkolaiset	4600	
Burmalaiset	2700	54
Japanilaiset	1900	20
Kurdit	17300	784
Nepalilaiset	7300	69
Persialaiset	27000	333
Sisältää darin kieltä puhuvat afgaanit		
Etelä-Aasialaiset	1600	239
Thaimaalaiset	11600	334

Aikaisemmin ajattelimme, että saavuttamattomat kansanryhmät ovat jossakin kaukana vaikean matkan päässä ja vaikeissa olosuhteissa. Nyt kuitenkin näitä saavuttamattomia kansanryhmiä on Suomessa ja jopa täällä Lahdessa.

Tärkeintä mitä voimme tehdä on rukoilla näiden ryhmien puolesta. Voimme myös rukoilla, että olisi niitä ihmisiä, jotka ystävystyisivät heidän kanssaan ja voisivat välittää heille evankeliumia. Myös nämä ihmiset, jotka välittävät heille evankeliumia tarvitsevat esirukouksia. Sen lisäksi, että rukoilemme, voimme olla myös osa rukousvastausta esimerkiksi ystävystymällä näihin ryhmiin kuuluvien ihmisten kanssa.

Jukka Knuuttila

UUSI EVANKELIOINNIN AIKAKAUSI

Uskosta on tullut kiinnostavaa. Suosituimmissa keskustelu-ohjelmissa ja isoimmissa podcasteissa keskustellaan siitä, mitä usko Jumalaan merkitsee elämälle ja yhteiskunnalle. Suomalaisessa mediassa kerrotaan tarinoita uskoontuloista ja pohditaan nuorten miesten hengellistä heräämistä.

Kristillisten musiikkitapahtumien kuten Maata Näkyvissä -festarien ja Youth Celebrationin suunta on kääntynyt ja vuosien ajan kutistunut yleisö on alkanut jälleen kasvaa. Loppuunmyyty Glow Festival palautti monien mieliin lämpimät nuoruusmuistot hengellisen musiikin parissa. Simojoen ja kumppanien soidessa suurin osa suomalaisista muistaakin uskovansa Jumalaan.

Milleniaalit eli 1980–1995 syntyneet ovat johtaneet uskon purkamisen aikakautta. Olemme

kuitenkin saavuttaneet pisteen, jossa ei ole enää mitään purettavaa eikä tyhjän kaivon pohjalta löydy elämää. Tyhjiö alkaa täyttyä. Olemme siirtyneet aggressiivisen evankelioinnin aikakautteen. Kaikki evankelioivat koko ajan. Muslimit evankelioivat menestyksekkäästi länsimaissa. Hindut evankelioivat. Aktivistit evankelioivat. Maailma on täynnä ideologioita ja aatteita, jotka vaativat muuttamaan ajattelua ja antamaan kaikkensa. Tämä avaa mahdollisuuksia myös evankeliumille.

Tuoreimman nuorisobarometrin mukaan 86 % suomalaisista nuorista ajattelee, että jokaisella on oikeus puhua omasta katso-
muksestaan koulussa. Nuorilla ei ole ongelmaa uskon, Jumalan tai uskonnon kanssa. Päinvastoin nuoret kaipaavat tukea oman katsomuksen muodostamiseen.

Tutkimuslaitos Barnan kansainvälisessä tutkimuksessa kävi ilmi, että 4/5 uskoaan harjoittavista Z-sukupolven kristityistä on kertonut omasta uskostaan uskosta osattomalle viimeisen vuoden aikana. He kokevat levollisuutta ja rauhaa puhues-
saan uskostaan toisille. Tämä on rajussa kontrastissa sen kanssa, miten milleniaalit ovat suhtautuneet evankelointiin ja uskosta puhumiseen. Se on tyypillisesti koettu outona ja kiusallisena, ja sitä on yleisesti pidetty jopa moraalisesti arveluttavana toimintana. Uuden sukupolven kohdalla tämä on muuttunut dramaattisesti: nuoret kristityt ovat rohkeita todistamaan Jeesuksesta ja monet nuoret ovat kiinnostuneita uskosta.

Henri Hermunen

Tule mukaan kielikahvilaan keskustelemaan suomeksi maahanmuuttajien kanssa

Annetaan maahanmuuttajille mahdollisuus käyttää suomen kieltä ja tutustutaan samalla toisiimme. Tähän mennessä kävijöitä on ollut keskimäärin yli 20 ja heitä on ollut noin kymmenestä maasta. Jos vähänkään kiinnostaa niin ota yhteyttä jukka.knuuttila@lahenvapis.fi

 lahden
vapaaseurakunta

Kielikahvila Lähde

Tule, opi ja harjoittele
puhumaan suomen kieltä!

Maanantaisin klo 17.30-19.00
Aloitus 9.9.
Paikka: Yhteisötila Lähde
Osoite: Vesijärvenkatu 38, Lahti.

lähde.
yhteisötila